

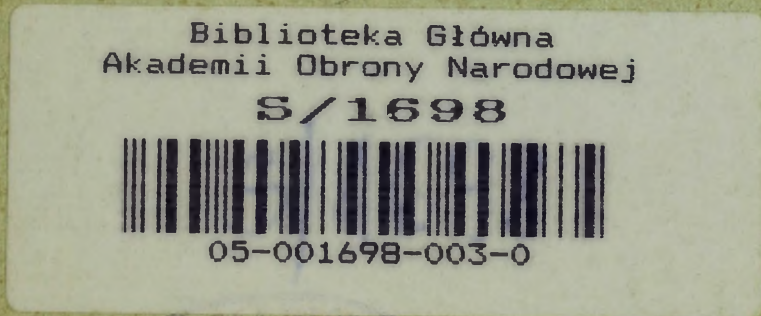

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

gen. bryg. K. J. ADDY

SZKOLENIE W SIŁACH
ZBROJNYCH KANADY

3

62606

Tłumaczenie
mgr Ewa TYTUŁA

WARSZAWA

1991 r.

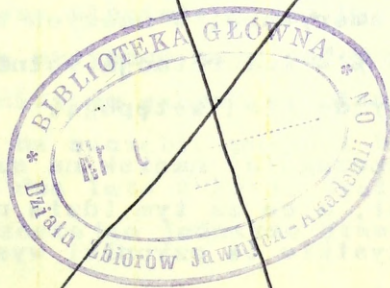
gen.bryg. K.J. ADDY

SZKOLENIE W SIŁACH ZBROJNYCH KANADY

/Wykład wygłoszony w dniu 16.12.1991 r.
dla kadry i słuchaczy III roku studiów
Wydziału Wojsk Lądowych/

3

~~S/1698~~

Tłumaczenie

mgr Ewa TYTUŁA

1. Ciągła konieczność szkolenia żołnierzy i pododdziałów jest podstawą istnienia każdej armii w dzisiejszym ciągle zmieniającym się świecie. Te szybkie zmiany podkreślają potrzebę utrzymania małej profesjonalnej nowoczesnej armii, takiej jak nasza, aby utrzymać wysoki stopień gotowości w celu szybkiego reagowania, jeśli będzie to konieczne.

Armia Kanadyjska stoi w obliczu wyzwania utrzymania skutecznych sił zbrojnych, które były, są i będą powoływane do pełnienia różnego rodzaju zadań, takich jak np.: udział w działaniach w Zatoce Perskiej, w pokojowych misjach ONZ, w działaniach organizacji natychmiastowej pomocy itd. Szeroki zakres zadań wymaga wyszkolenia wojska w stopniu nie często spotykanym w historii Kanady.

2. Siły zbrojne Kanady oparte są całkowicie na zaciągu ochotniczym. Stosunkowo długi okres służby wahający się od 3 do 35 lat, pozwala na podnoszenie poziomu kwalifikacji i jest bodźcem do ciągłego rozwoju żołnierza przez długi okres jego kariery. Musimy nie tylko ciągle rozwijać jego umiejętności, ale również umacniać jego motywację i chęć służenia w Armii Kanadyjskiej.

3. Długi okres służby nie oznacza koniecznie służby w jednej jednostce lub jednego typu służby. Część procesu rozwoju kariery oznacza przenoszenie się na różne stanowiska, do nowych pułków i baz. Mamy również do czynienia z ciągłym napływem nowych kadr, które zastępują tych, którzy armię opuścili lub przeszli na emeryturę. W naszych batalionach i pułkach istnieje ok. 25 % - owa rotacja żołnierzy, którzy opuszczają służbę i którzy do niej wstępują.

Zawsze kładliśmy szczególny nacisk na szkolenie w zakresie różnych specjalności, a co za tym idzie na szkolenie różnych umiejętności. Wszystkie te czynniki wysokiego poziomu i wymogu ciągłego szkolenia.

4. Szkolenie w Armii Kanadyjskiej jest i prawdopodobnie będzie skierowane na utrzymanie tego co nazywamy terminem /1/ "podstawowym celem sprawności zbrojnej". Będziemy więc dalej kłaść nacisk na umiejętność żołnierzy i oficerów działania na polu walki z intensywnością 24 godzin na dobę i przez 7 dni tygodnia. Wierzymy, że armia wyszkolona w sposób, aby walczyć i przetrwać w takich warunkach będzie posiadać umiejętności i elastyczność, która pozwoli na wykonanie wszelkich zadań niekoniecznie wojskowych. Wysoki stopień specjalizacji jest luksusem, na który mała armia, taka jak nasza nie może sobie pozwolić.

Planowanie szkolenia /cykl pięcioletni/

5. Planowanie szkolenia zaczyna się od zadań i wytycznych przekazywanych z Głównego Sztabu Obrony do Dowódcy Sił Lądowych,^{2/} z kolei Dowódca Armii przekazuje dyrektywy dla pierwszej Dywizji Kanadyjskiej i Wydziałom Sił Lądowych - głównej formacji, która jest źródłem wytycznych szkoleniowych Sił Lądowych na najbliższe pięć lat. Część z wytycznych stanowią cele szkoleniowe dla pododdziałów, jak to widać na slajdzie /3/, /4/ /dla batalionu i pułku/. Ustalone cele szkoleniowe są niezmiernie ważne, zapewniają bowiem, że szkolenie skupia się na właściwych zadaniach.

6. Wytyczne szkolenia Kanadyjskich Sił Lądowych są uaktualniane i przeanalizowywane każdego roku pod kątem następnego okresu pięcioletniego Dywizja i Wydziały Wojsk Lądowych przekazują wytyczne swym pododdziałom bardziej szczegółowo. Brygady są najniższym szczeblem planowania w cyklu pięcioletnim. Szkolenie na szczeblu pułku i batalionu planowane jest nie dalej, niż dwa lata z góry. Cykl planowania zapewnia wykonanie zadań pozostając jednakże otwartym na zmiany.

W kategoriach częstotliwości szkolenia, według ostatnich wytycznych, główne zajęcia szkoleniowe odbywają się przez następne pięć lat w sposób /5/ następujący:

- a/ na szczeblu Armii - Główne Poligonowe Ćwiczenie Szkoleniowe w roku pierwszym, trzecim i piątym;
- b/ rezerwiści - w drugim i czwartym roku;
- c/ Dywizja - ćwiczenie dowódczo-sztabowe na szczeblu dywizji lub ćwiczenia poligonów przynajmniej dwa razy w roku;
- d/ Brygada - ćwiczenie dowódczo-sztabowe na szczeblu brygady przynajmniej dwa razy w roku dla jednej brygady i jednej dywizji ćwiczenie kontrolowane.

Okres szkolenia poligonowego rozpoczyna się mniej więcej w miesiącach letnich t.zn. wtedy, gdy nasze dzieci mają wakacje, a w naszych placówkach rozpoczyna się okres naboru do armii. Jest to również okres, kiedy nauczyciele i studenci, którzy stanowią główny trzon naszej rezerwy mogą zostać przydzieleni do szkolenia. Dlatego też szkolenie regularnej armii dostosowuje się do tego okresu /6/.

Jak widać na następnym /6/ slajdzie jesień każdego roku jest okresem przeznaczonym do szkolenia indywidualnego lub na szczeblu kompanii czy baterii, późna zima i wczesna wiosna do szkolenia na szczeblu batalionu i pułku, a wczesny okres letni do zbiorowych ćwiczeń formacji. Chciałbym bardziej szczegółowo omówić szkolenie indywidualne i zbiorowe. Jak państwo widzą /7/ istnieje pewna rozbieżność pomiędzy kolejnością szkolenia naszych wojsk i wojsk niemieckich.

Potrzeba ćwiczeń sojuszniczych zmusza nas poniekąd do odbywania ich w okresie jesieni, gdyż ze względu na żniwa, warunki terenowe, potrzebę zredukowania zniszczeń, sojusznicy nasi wybierają jesień jako okres najbardziej dogodny do prowadzenia ćwiczeń poligonowych. Mimo, iż taki układ stwarza pewne niedogodności w naszej 4 Brygadzie Zmechanizowanej dla integracji nowo przybyłych żołnierzy w ich batalionach i pułkach stwierdzamy, że doświadczenia zdobyte dzięki tym połączonym ćwiczeniom są bardzo korzystne.

Szkolenie indywidualne i zbiorowe

Używając określenia - szkolenie indywidualne mamy na myśli dwa rodzaje szkolenia. Pierwsze z nich dotyczy nauczania żołnierzy nowych umiejętności. Może ono obejmować podstawowe szkolenie prowadzone we wszystkich armiach lub kursy takie, jak kierowców czołgu, moździerzystów, celowniczych k.masz. lub artylerzystów. Wraz z awansem żołnierza, kursy te przybierają coraz bardziej złożony charakter, gdyż wzrasta poziom odpowiedzialności żołnierza. Zazwyczaj, kiedy żołnierz dochodzi do rangi chorążego i jest np.: zastępcą dowódcy plutonu czołgów musi mieć ukończony kurs działowych i kierowców czołgu oraz posiadać doświadczenie jako dowódcą czołgu. To samo dotyczy starszego mechanika, który musi zostać uprzednio wyszkolony w zakresie wszystkich pojazdów i uzbrojenia i wykonywać wszystkie obowiązki swoich przyszłych podwładnych.

10. Należy ciągle odświeżać możliwości żołnierzy w zakresie ich podstawowych umiejętności, takich jak np.: orientacja w oznakowaniu, udzielanie pierwszej pomocy, ochrona przed bronią ABC czy przebazowanie wozów bojowych.

Upewnij się, czy twój miecz jest ostry zanim będziesz musiał go użyć.

- dowodem na trafność tej analogii jest przez lata szybko rozmijający się kryzys międzynarodowy.

11. Szkolenie zbiorowe i połączone tworzą bloki, na które składają się różne rodzaje broni naszych sił zbrojnych. Skuteczne współdziałanie piechoty, wojsk pancernych, artylerii wspomaganych przez lotnictwo i jeśli to możliwe przez jednostki marynarki wojennej są jedynym środkiem, dzięki któremu Armia Kanadyjska może realizować cel tworzenia armii przygotowanej do intensywnej walki na polu bitwy. Okres od kwietnia do czerwca jest poświęcony głównie temu typowi ćwiczeń. Punktem kulminacyjnym tego szkolenia, z którego większa część prowadzona jest przy użyciu amunicji ślepej lub symulacji, jest ćwiczenie ze strzelaniem prowadzone na szczeblu kompanii lub batalionu. Mimo iż budżet nasz nie zawsze pozwala na taką rozrzutność amunicji ćwiczenia ze strzelaniem są zawsze nieocenione w wiązaniu umiejętności indywidualnych i zbiorowych zdobywanych i ćwiczonych przez pozostałą część roku szkoleniowego.

12. Ćwiczenia sojusznicze

Aby osiągnąć wysoki stopień współdziałania w NATO konieczne są częste ćwiczenia z naszymi sojusznikami. Nasza 4 Kanadyjska Brygada Zmechanizowana bierze zazwyczaj udział w jednym z jesiennych ćwiczeń poligonowych wspólnie z Amerykanami lub Niemcami. W ciągu ostatnich dwóch lat od czasu utworzenia naszej 1 Kanadyjskiej Dywizji braliśmy udział w ćwiczeniu poligonowym na szczeblu brygady wspólnie z 12-tą Pancerną Brygadą Niemiecką oraz w ćwiczeniu dowódczo-sztabowym, gdzie dowództwo naszej dywizji było oceniane przez sztab dowództwa korpusu. Tego rodzaju szkolenie pomaga w zrozumieniu zasad sztuki operacyjnej naszych sojuszników i rozwijaniu silnych więzów zawodowych między nami i naszymi sojusznikami.

Normy i kontrola szkolenia

14. Obecnie istnieją dwie podstawowe normy, standardy szkolenia stosowane w naszej armii. Na szczeblu dywizji i brygady standardy Celów Walki Centralnej Grupy Armii NATO oraz

na szczeblu batalionu i poniżej Standardy Celów Walki Dowództwa Sił Zbrojnych. Zasadniczym celem tych norm jest ustalanie ilościowych i jakościowych charakterystyk zadań, których ćwiczenie będzie podstawowym celem dowódców różnych szczebli. Stanowią one również podstawę do oceny szkolenia.

Odpowiedzialność oceny szkolenia na różnych szczeblach przypada dowództwu wyższego szczebla lub instytucjom wydającym wytyczne do szkolenia. Armia Kanadyjska nie posiada funkcji Inspektora Generalnego lub jego odpowiednika. W związku z tym ocena szkolenia odbywa się w następujący sposób /10/.

Szybkie zmiany w sytuacji międzynarodowej nasze zadania przydzielane siłom zbrojnym, rozwój coraz nowocześniejszych sposobów symulacji. Wszystkie te czynniki wpływają na wzmagającą się potrzebę coraz lepiej wyszkolonej, skutecznej armii. Czasy nasze nie pozwalają na osiadanie na laurach i patrzenie w przeszłość. Historia pokazuje nam, że żołnierz pewny swego wyszkolenia, umiejętności i sprzętu potrafił czynić cuda na polu bitwy. Jednym z naszych zadań będącymi jednocześnie największym wyzwaniem dla nas, oficerów jest wyszkolenie którejś strony taki typ żołnierza.

Pytania do Generalów Armii Kanadyjskiej:

1. W jaki sposób planuje się, organizuje i prowadzi szkolenie 4 brygady zmechanizowanej stacjonującej w Europie. Czy obowiązuje taktyka wojsk kanadyjskich, czy uzgodniona taktyka NATO?
2. W jaki sposób odbywa się proces szkolenia oficerów w 4 brygadzie zmechanizowanej wojsk kanadyjskich?
3. Jaki obowiązuje system szkolenia kadry oficerskiej w planowaniu i prowadzeniu walki przez brygadę w ramach działań koalicyjnych wojsk NATO. Na jakich zasadach odbywa się współdziałanie /koordynacja działań/ brygady kanadyjskiej z wojskami sojuszniczymi?
4. W czasie szkolenia oficerów i jednostek wchodzących w skład kanadyjskiej brygady zmechanizowanej, jakiego przyjmuje się przeciwnika, zwłaszcza obecnie, gdy nastąpił rozpad Układu Warszawskiego i Związku Radzieckiego?
5. W jaki sposób oficerowie w Sztapie Centralnej Grupy Armii oceniają obecną i prognozowaną - na najbliższą przyszłość - sytuację w byłym Związku Radzieckim?
6. W jaki sposób są organizowane i prowadzone ćwiczenia na szczeblu Centralnej Grupy Armii. Jakiego charakteru są to ćwiczenia? Jak długo one trwają, w jakim zakresie wykorzystuje się technikę komputerową w ćwiczeniach na szczeblu Centralnej Grupy Armii i na szczeblu np. brygady.
7. Jaki jest stosunek w służbie i poza służbą, oficerów i żołnierzy niemieckich do oficerów i żołnierzy kanadyjskich? Jaki jest stosunek ludności niemieckiej do żołnierzy kanadyjskich.
8. Jak się ocenia organizację i funkcjonowanie brygady francusko-niemieckiej?